

«Ce deosebescă pe ómenĭ, pe cel mic dintre cel mare;
 «Insă ađĭ prin tótă lumea eă le caut și le adun.
 «Șĭ-asvêrlindu-le d'odată într'un foc etern și mare

«Am să trec cu nepăsare

«Și se rĭđŭ ca . . . . un nebun.

«Am și sacerdoți în care vițiul, ipocrisia
 «Se concentrá! Ađĭ din temple eă ĩ smulg, căci perfidia
 «Lor profaná Veritatea, în acordu-le comun;
 «Șĭ-aruncându'ĭ în Infernul turmentării și vegherĭ
 «Al luĭ Dante-Alighieri,
 «Am sĕ rĭđŭ ca . . . . un nebun.

«Am pigmeĭ, vilĭ creature, ce trăescă pentru mâncare,
 «Ce nu vor, necĭ sciŭ sĕ móră pentru o idee mare;
 «Insă ađĭ peste tot globul eă ĩ caut și'ĭ adun.
 «De pe vĭrful unuĭ munte, ađĭ în đĭua așteptată,
 «Am sĕ'ĭ îmbrâncescă odată
 «Și sĕ rĭđŭ ca . . . . un nebun.

«Am ființe degradate, tĕritóre și stupide;
 «Parasiți, ce prin trădare, prin bazețele sordide,
 «Prin corupțiunĭ impestă șiucid toț ce e bun!
 «Ađĭ ĩ chem la ospĕțŭ mare, și punĕnd venin în cupe
 «Am sĕ'ĭ vĕđŭ murind în grupe
 «Și sĕ rĭđŭ ca . . . . un nebun!»

Ast-fel spun că 'ntr'o cetate un nebun trecea pe stradă
 Repețind în gura mare astă stranie baladă,
 Și đicĕnd: — Omenĭ, acuma e minutul oportun!
 — La Ospitiŭ! la Ospitiŭ! strigă plebea 'nfuriată;
 Insă el și d'astă dată
 El . . . . rĭdea ca un nebun.

*

*

*

*